

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.332 van 31 januari 2013
in de zaak A. 203.178/XII-6799**

In zake: Björn TANGHE
woonplaats kiezend te 8680 Koekelare
Beloftestraat 4

tegen:

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS,
vertegenwoordigd door scholengroep 27
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marc Stommels
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Amerikalei 220 bus 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 6 januari 2012, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 8 november 2011 van de algemeen directeur van de scholengroep 27 van het Gemeenschapsonderwijs, om geen gunstig gevolg te geven aan de aanvraag van Bjorn Tanghe voor uitbreiding van zijn vaste benoeming in de vier uren Informatica van de betrekking nr. 2000068 aan het Da Vinci Atheneum en van de beslissing van 30 november 2011 van de raad van bestuur van dezelfde scholengroep houdende bevestiging van voormelde beslissing.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 januari 2013.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ingrid Martens, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Marc Stommels, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is sedert 1 januari 2007 voor negen uur vast benoemd als leraar SO voor het algemeen vak informatica, met als affectatie het KTA Da Vinci atheneum Koekelare, dat behoort tot scholengroep 27 van het Gemeenschapsonderwijs.

3.2. Op 15 oktober 2011 dient verzoeker een kandidatuur in voor vaste benoeming in een drietal betrekkingen, waaronder de betrekking nr. 2000068 met volgende samenstelling:

“Betrekkingnummer:	2000068
Instelling:	Da Vinci Atheneum Koekelare

Ambt:	Leraar SO (Informatica-Dactylografie-Toegepaste informatica)
Opdrachtonderdelen:	(AV) Informatica ASO (2u) (AV) Informatica TSO (2u) (TV) Toegepaste informatica (2u) (AV) Dactylografie TSO (2u)
Totaal volume:	8u.”

3.3. Bij brief van 8 november 2011 deelt de algemeen directeur van de scholengroep aan verzoeker het volgende mee:

“Ik deel u mee dat aan uw aanvraag voor de volgende betrekking [2000068], rekening houdend met het soort aanvraag, geen gunstig gevolg kan worden gegeven omwille van de bijvermelde reden. [...]

Reden:

Niet TADD-gerechtigd voor alle opdrachtonderdelen van de betrekking

Voor het vak dactylografie en het vak Toegepaste informatica beschikt u over een voldoende geacht bekwaamheidsbewijs.”

3.4. Bij aangetekende brief van 16 november 2011 tekent verzoeker bij de algemeen directeur en de raad van bestuur van de scholengroep bezwaar aan tegen de voornoemde beslissing. Hij betoogt daarin het volgende:

“Ik stuur je deze brief naar aanleiding van de afkeuring van mijn uitbreiding van benoeming voor de betrekking met het nummer 2000068. Er werd mij gemeld door de scholengroep, via schrijven op 8 november 2011, dat ik niet in aanmerking kan komen voor de betrekking 2000068 omdat ik niet voor alle onderdelen TADD gerechtigd ben van de volledige cluster.

Daarom zou ik u, als algemeen directeur, en de Raad van bestuur vriendelijk willen verzoeken of het eventueel mogelijk zou kunnen zijn dat de vacante betrekking opgesplitst wordt in het gedeelte Informatica-Toegepaste informatica en een afzonderlijk gedeelte Dactylografie. Ik ben namelijk niet voor de volledige cluster TADD-gerechtigd, maar ik ben wel TADD-gerechtigd voor de onderdelen Informatica (4 uur) en toegepaste Informatica (2 uur). Zo zou ik toch in aanmerking kunnen komen voor de uitbreiding van benoeming voor de 6 bovenvermelde uren en zo opgenomen kunnen worden in de selectieprocedure voor de uitbreiding van vaste benoeming.”

3.5. Op 30 november 2011 beslist de raad van bestuur niet terug te komen op de afwijzing van de kandidaten op grond van de motivering dat:

“- de RvB van 3 oktober 2011 bij de vacantverklaring de vigerende wet- of regelgeving niet heeft geschonden;
- het TOC van 26 september 2011 inzage heeft gehad van de vacantverklaring en in die stand van de procedure geen opmerkingen heeft gemaakt in de zin dat de clustering onterecht zou zijn gebeurd;
- een aanschrijving van enkel de kandidaten waarvan de scholengroep de kandidatuur heeft afgewezen een mogelijk ongelijke behandeling in het leven zou roepen.”

Bij brief van 2 december 2011 deelt de algemeen directeur aan verzoeker het volgende mee:

“Wij hebben uw schrijven ontvangen op 16 november 2011. De vraag werd ook op het TOC van 17 november 2011 gesteld. Het besluit op de vergadering was: er zal juridisch advies worden ingewonnen. We hebben het voorgelegd op de Raad van Bestuur van 30 november 2011.

Artikel 3 van het DRP van 27-03-1991 wordt een betrekking omschreven als volgt: de concrete werkgelegenheid in een bepaald ambt in een instelling, uitgedrukt in een door de inrichtende macht bepaald aantal prestatie-eenheden per week. Als het gaat om een onderwijsopdracht vermeldt de inrichtende macht eveneens het onderwijsniveau, de opleiding, de module, het vak en de specialiteit ervan of de met het vak of specialiteit gelijkgestelde activiteit, de graad en voor het voor het voltijds secundair onderwijs eventueel het HB05, de onderwijsvorm of de opleidingsvorm.

Deze omschrijving houdt in dat een betrekking in het ambt van leraar SO kan bestaan uit meerdere vakken. Het is immers een concrete werkgelegenheid in een bepaald ambt.

Om gedurende de lopende procedure de vacantverklaring terug in vraag te stellen en naderhand ook de gans procedure opnieuw op te starten is geen optie.

De Raad van Bestuur van 30 november 2011 heeft beslist om op de afwijzing van de kandidaten niet terug te komen.

De Raad van Bestuur van 3 oktober 2011 heeft bij de vacantverklaringen de vigerende wet of regelgeving niet geschonden.

Het TOC van 26 september 2011 heeft inzage gehad in de vacantverklaring en in die stand van de procedure geen opmerkingen gemaakt in de zin dat de clustering onterecht zou zijn gebeurd.

Een aanschrijving van enkel de kandidaten waarvan de Scholengroep de kandidatuur heeft afgewezen zou een mogelijk ongelijke behandeling in het leven roepen.

Bij vorige personeelsbewegingen werd de samenstelling van een betrekking nooit gewijzigd.

Gezien bovenstaande kunnen wij niet ingaan op uw vraag om de vacante betrekking op te splitsen.”

3.6. Op 18 oktober 2012 deelt verwerende partij op vraag van de staatsraad-verslaggever mee dat de betrekking die vacant verklaard werd en die niet ingenomen werd door vaste benoeming van verzoeker ook niet aan een ander personeelslid werd toegekend, dat ze tijdens het schooljaar 2011-2012 vacant bleef en met ingang van 1 september 2012 wegens herstructurering van de school “niet meer aanwezig” is.

IV. Nadere precisering van het voorwerp van het beroep

4. In het inleidend verzoekschrift merkt verzoeker op, met betrekking tot het voorwerp van zijn beroep:

“De tweede bestreden beslissing werd genomen als antwoord op het wil-
lig beroep dat door verzoeker op 9 november 2011 werd ingediend. Deze
tweede beslissing bevestigt de eerste bestreden beslissing. Zij werd ech-
ter genomen na een grondig onderzoek van verzoekers bezwaren; nadat
bijkomend juridisch advies werd ingewonnen en met een uitgebreidere
motivatie dan deze van de eerste bestreden beslissing.
Verzoeker is dan ook van mening dat het hier niet gaat om een louter
bevestigende beslissing zodat het aangewezen is om deze beslissing
eveneens op te nemen bij het voorwerp van onderhavig annulatiebe-
roep.”

5. Volkomen terecht werpt verwerende partij in de memorie van antwoord dan ook op dat, zoals verzoeker het zelf aangeeft, de tweede bestreden beslissing geen louter bevestigende beslissing is:

“Deze tweede beslissing van 30 november 2011 is dan ook de enige be-
slissing die als eindbeslissing ontvankelijk kan worden bestreden.”

De Raad van State valt deze ook door verzoeker naderhand niet meer tegengesproken zienswijze bij. Het voorwerp van het annulatieberoep moet dan ook in die zin worden begrepen. Overigens is het ook de raad van bestuur die voor het nemen van de bedoelde beslissing het bevoegde orgaan van de scholen-
groep is.

V. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

6. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 36*bis*, § 1, van het decreet van 27 maart 1991 ‘betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs’ (hierna: het rechtspositiedecreet) en van de materiële-motiveringsplicht. Verzoeker voldoet immers aan de in dat artikel gestelde voorwaarden en is dan ook, wat de vier uren informatica van betrekking nr. 2000068 betreft, voorrangsgerechtigd voor uitbreiding van zijn vaste benoeming. De weigeringsgrond waarop verwerende partij steunt, kan niet worden afgeleid uit de definitie van betrekking noch uit een andere bepaling van het rechtspositiedecreet. Anders oordelen zou de rechten op uitbreiding van benoeming van de personeelsleden aanzienlijk (en ten onrechte) beknotten. De Raad van State heeft in eerdere arresten duidelijk aangegeven dat de mogelijkheid tot uitbreiding van de vaste benoeming enkel beperkt mag worden door een evaluatie met eindconclusie ‘onvoldoende’. Indien het combineren van verschillende opdrachtonderdelen in één welbepaalde betrekking tot gevolg zou kunnen hebben dat een deeltijds vastbenoemd personeelslid niet bijkomend benoemd zou moeten worden, dan vormt dit een onrechtmatige uitholling van het rechtspositiedecreet.

7. In de memorie van antwoord vertolkt verwerende partij het standpunt, “dat indien verzoeker kandideert voor een bepaalde betrekking en hierop voorrangsrechten wenst te doen gelden, maar voor bepaalde prestatie-eenheden (vakken of specialiteiten) van de betrekking niet in de voorwaarden verkeert om vast benoemd te worden, hij geen voorrangsrechten kan laten gelden op de betrekking en ook niet op door hemzelf gekozen prestatie-eenheden van die betrekking”.

Na opgemerkt te hebben dat verzoeker de begrippen ‘betrekking’ en ‘opdracht’ door elkaar haalt, argumenteert verwerende partij dat artikel 36*bis* van het rechtspositiedecreet voorziet in een voorrangsrecht “voor vacant verklaarde betrekkingen”, niet voor prestatie-eenheden of gedeelten van betrekkingen. Dit artikel doet geen afbreuk aan de beslissingsbevoegdheid die de raad

van bestuur heeft om de betrekkingen vast te leggen en vacant te verklaren. De raad van bestuur schat immers de noden van de scholengroep in en laat de betrekkingen aansluiten aan deze noden.

Wat een betrekking is, wordt bijgevolg door de raad van bestuur bepaald. Dit gebeurt door het vermelden van het aantal prestatie-eenheden per week, het onderwijsniveau, de opleiding, de module, het vak en de specialiteit ervan of de met het vak of specialiteit gelijkgestelde activiteit, de graad en voor het voltijds secundair onderwijs eventueel het HB05, de onderwijsvorm of de opleidingsvorm. De betrekking krijgt dan ook pas vorm nadat dit alles bepaald is en krijgt vorm als geheel van prestatie-eenheden.

Volgens verwerende partij geeft verzoeker voorts geen enkele decretale bepaling aan waaruit zou kunnen blijken dat een betrekking opgesplitst kan worden, nog minder een decretale bepaling waaruit zou blijken dat een betrekking opgesplitst móet worden omdat een kandidaat niet voldoet aan de benoemingsvoorwaarden voor het geheel van de betrekking.

8. In haar laatste memorie blijft verwerende partij erbij dat artikel 36*bis* van het rechtspositiedecreet enkel de aanspraak op betrekkingen regelt en niet op onderdelen ervan en dat het de raad van bestuur is die inschat hoe een betrekking wordt samengesteld, of deze voltijds of deeltijds is en dit rekening houdend met de noden van de dienst. Deze bevoegdheid om de betrekkingen vast te leggen, die terug te vinden is in artikel 3, 10°, van het rechtspositiedecreet, wordt genegeerd wanneer de betrekking vervolgens ontbonden kan worden door een personeelslid dat een uitbreiding van vaste benoeming vraagt.

Beoordeling

9. Voor een goed begrip is het nuttig eerst de in artikel 3 van het rechtspositiedecreet gegeven definities van ‘ambt’, ‘betrekking’ en ‘opdracht’ in herinnering te brengen (de Raad van State cursiveert):

“9° een ambt: een functie die in de onderwijssector wordt uitgeoefend en door de Gemeenschap wordt gefinancierd. De Vlaamse regering stelt de

verschillende ambten vast en maakt een indeling in wervings-, selectie- en bevorderingsambten.

10° een betrekking: de concrete werkgelegenheid in een bepaald ambt in een instelling, uitgedrukt in een *door de inrichtende macht bepaald aantal prestatie-eenheden* per week. Als het gaat om een onderwijsopdracht *vermeldt* de inrichtende macht eveneens het onderwijsniveau, de opleiding, de module, *het vak en de specialiteit* ervan of de met het vak of specialiteit gelijkgestelde activiteit, de graad en voor het voor het voltijds secundair onderwijs eventueel het HBO5, de onderwijsvorm of de opleidingsvorm. [...]

12° opdracht van een personeelslid: aantal prestatie-eenheden per week door een personeelslid verricht in een bepaald ambt in een instelling en, indien het een onderwijsopdracht betreft, in een bepaald onderwijsniveau, in een bepaalde opleiding of in een bepaalde module of in *een bepaald vak en de specialiteit* ervan of een ermede gelijkgestelde activiteit, en in voorkomend geval, de graad en voor het voltijds secundair onderwijs eventueel het HBO5, en de onderwijsvorm of de opleidingsvorm. De prestatie-eenheid is de basiseenheid die voor een bepaald ambt door de Vlaamse regering wordt vastgesteld.”

10. Artikel 36*bis* van het rechtspositiedecreet luidt (de Raad van State cursiveert):

“De vastbenoemde personeelsleden die een betrekking met onvolledige prestaties in hoofdamt uitoefenen, hebben, met het oog op de uitbreiding van hun vaste benoeming voorrang op alle tijdelijke personeelsleden voor vacant verklaarde *betrekkingen*, op voorwaarde dat zij :

1° ofwel in het bezit zijn van *het* vereiste bekwaamheidsbewijs voor de aangeboden *prestaties* en zij daarenboven in de scholengroep vast benoemd werden voor *hetzelfde ambt*;

2° ofwel in het bezit zijn van *een* voldoende geacht bekwaamheidsbewijs en zij daarenboven in de scholengroep vast benoemd werden in hetzelfde ambt, en voor de leraren in dezelfde *vakken of specialiteiten* als de aangeboden *prestaties*”.

11. De finaliteit van de voorrangsregeling is er in wezen op gericht dat deeltijds vastbenoemde personeelsleden, mits zij het bewijs van hun beroepsvaardigheid kunnen leveren en voldoen aan de overige in het rechtspositiedecreet gestelde voorwaarden, in één of meer personeelsbewegingen van een deeltijdse naar een voltijdse vaste benoeming kunnen doorgroeien door inname van vacant verklaarde betrekkingen.

In meerdere arresten – laatst nog in het arrest nr. 220.808 van 2 oktober 2012 inzake Debonnet – heeft de Raad van State gewezen dat de context van het geheel der regels die de vaste benoeming ordenen afkleurt op de beoordelingsvrijheid van de tot benoemen bevoegde organen van het Gemeenschapsonderwijs. Ofschoon een voorrangsregeling niet aan te merken is als een absoluut recht van het personeelslid op benoeming en ze voor het bestuur geen gebonden bevoegdheid creëert om de kandidaat die aan de voorwaarden voldoet, te benoemen, blijkt niettemin uit opeenvolgende decreetswijzigingen hoezeer de discretionaire bevoegdheid van de overheid meer en meer moet wijken voor de aanspraken van het personeelslid op een (voltijdse) vaste benoeming. Immers, redenen om de kandidaat die zich op de voorrangsregeling beroept, niet te benoemen, moeten steeds strikter in een rechtstreeks verband kunnen worden gebracht met de bewezen beroepsonbekwaamheid.

Ook het Grondwettelijk Hof, in zijn arrest nr. 106/2010 van 30 september 2010, overweegt dat zulke beperking van de vrije personeelskeuze die voortvloeit uit een maatregel die uitgaat van de decreetgever en die, genomen in het ruimere verband van vereenvoudiging en transparantie van de regelgeving inzake onderwijs, specifiek bedoeld is om de positie van de deeltijds vastbenoemden te verstevigen ten aanzien van de nieuw ingevoerde tijdelijk aangestelden, niet strijdig is met artikel 24 van de Grondwet.

Ook voor de thans voorliggende zaak is de Raad van State van oordeel dat artikel 36*bis* moet worden gelezen in die zin dat dit voorrangsrecht de meest nuttige uitwerking kan krijgen.

12. Voormeld uitgangspunt leidt, gelet op artikel 36*bis* in samenhang met artikel 3, 10°, van het rechtspositiedecreet, tot de vaststelling dat een schoolbestuur als vacant verklaarde betrekking in het ambt van leraar in principe slechts een cluster van prestaties mag aanbieden dat maximaal de rechten eerbiedigt van haar personeelsleden op vaste benoeming, *c.q.*, uitbreiding van vaste benoeming. Anders oordelen zou er immers op neerkomen dat een schoolbestuur de door de decreetgever opgelegde voorrangsregels eigener gezag zou uithollen en ze elk nuttig effect zou kunnen ontnemen.

Als, met andere woorden, artikel 36*bis* als voorwaarde onder 1° voorschrijft dat het personeelslid “voor de aangeboden prestaties” in de vacant verklaarde betrekking in het bezit moet zijn van “het vereiste bekwaamheidsbewijs”, en artikel 3, 10°, een betrekking definieert aan de hand van, onder meer, “het vak en de specialiteit” in het enkelvoud, dan moeten die bepalingen zo worden uitgelegd dat de vrijheid van het schoolbestuur bij de omschrijving van een vacante betrekking niet zo ver strekt dat het onbegrensd vakken mag bundelen tot een onlosmakelijk geheel.

Uit de geschetste regelgeving volgt voorts dat vacante betrekkingen moeten worden beoordeeld en toegewezen in verhouding tot het “bepaald ambt in een instelling” en indien dit “bepaald ambt” een onderwijsopdracht betreft, in functie van het vak of de specialiteit van dat (ene) ambt van – *in casu* – leraar. Daarom vermeldt voormeld artikel 3, 10°, ook dat “als het gaat om een onderwijsopdracht” het schoolbestuur “het vak en de specialiteit” van de (vacante) betrekking moet vermelden. Verwerende partij geeft zelf toe dat de betrekking pas vorm krijgt nadat onder meer “het vak en de specialiteit ervan” “vermeld” is. Uit die bepaling volgt dat een betrekking wordt gedefinieerd als de concrete tewerkstelling in een bepaalde instelling, in een bepaald ambt, voor een bepaald volume (in een door het bestuur bepaald aantal prestatie-eenheden) en, wanneer het om een opdracht van leraar gaat, wordt de betrekking verder gedefinieerd door “een bepaald vak/specialiteit”.

Hiermee spoort het bepaalde in artikel 40*bis* van het rechtspositiedecreet, dat de “draagwijdte van de vaste benoeming binnen dezelfde categorie en binnen eenzelfde soort ambt” geldt:

“1° voor het ambt en het volume van de betrekking waarvoor het personeelslid vast benoemd is, en voor de leraren voor alle opleidingen, modules, vakken en specialiteiten van dat ambt waarvoor betrokkene het vereiste of het hiermee gelijkwaardig geacht bekwaamheidsbewijs bezit; 2° voor het ambt en het volume van de betrekking waarvoor het personeelslid vast benoemd is, en voor de leraren, de opleiding of de module, het vak of de specialiteit waarin betrokkene zijn opdracht uitoefent op het ogenblik van de vaste benoeming, indien het personeelslid vast benoemd is met een voldoende geacht of het hiermee gelijkwaardig geacht bekwaamheidsbewijs.”

Hiermee spoort ook de vaststelling dat tevens in het kader van de reglementering inzake terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, reffectatie en wedertewerkstelling – dat is, voor het ambt van leraar secundair onderwijs inzonderheid artikel 5, 2°, van het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1992 ‘betreffende de verdeling van betrekkingen, de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage’ – ‘hetzelfde ambt’ wordt gedefinieerd als een opdracht in hetzelfde vak of dezelfde specialiteit waarvan die leraar titularis is en een vereist of voldoende geacht bekwaamheidsbewijs heeft, of als een opdracht in een vak of een specialiteit waarvoor hij het vereiste bekwaamheidsbewijs bezit. Voor het ambt van leraar wordt aldus ‘hetzelfde ambt’ beperkt tot een leeropdracht in hetzelfde vak of dezelfde specialiteit waarvoor hij reeds (deeltijds) vast benoemd is en een voldoende geacht diploma heeft of een leeropdracht in hetzelfde vak of specialiteit waarvoor hij een vereist diploma heeft.

In de Vlaamse onderwijsregelgeving wordt aldus steeds gespecificeerd dat indien het ambt betrekking heeft op dat van leraar, de geldende rechten of verplichtingen gelden voor “het vak of de specialiteit” waarin de betrokken leerkracht reeds is aangesteld of waarvoor hij over het vereiste diploma beschikt.

13. In de voorliggende zaak heeft verwerende partij ervoor gekozen als betrekking 2000068 vakken en specialiteiten ervan samen aan te bieden die ook elk afzonderlijk ingevuld kunnen worden op grond van verschillende vereiste bekwaamheidsbewijzen.

Door vervolgens te vereisen dat een personeelslid dat zich op de toepassing van artikel 36*bis* van het rechtspositiedecreet beroept om een uitbreiding van zijn vaste benoeming te verkrijgen, voorrangsgerechtigd moet zijn voor alle aangeboden prestaties van de door haar vastgelegde en vacant verklaarde betrekking, voegt verwerende partij op onwettige wijze aan de bedoelde decretale bepaling een voorwaarde toe, waaraan moet worden voldaan om voor die voorrangsregeling in aanmerking te komen.

Minstens verplichtte dit verwerende partij in de concrete omstandigheden van de huidige zaak, wanneer achteraf blijkt dat zich kandidaten hebben gemeld met een voorrangsrecht voor een deel van de aangeboden prestaties, recht te doen aan de aanspraken van die deeltijds vastbenoemde personeelsleden die voor ten minste een gedeelte van de gebundelde betrekking voorrangrechten kunnen doen gelden.

Overigens merkt de Raad van State op, dat hierdoor de vrije personeelskeuze van het schoolbestuur bij de uiteindelijke toewijzing van de betrekkingen niet disproportioneel wordt beperkt. Het bestuur blijft geheel autonoom om volgens de noodwendigheden al dan niet prestatie-eenheden vacant te verklaren. Doordat een eventuele opsplitsing in meerdere betrekkingen daarenboven de kans verhoogt dat meer personeelsleden als voorrangsgerechtigde in aanmerking komen en zich in concurrentie kandidaat stellen, wordt de keuzevrijheid van het schoolbestuur binnen die categorie zelfs ruimer.

14. Conclusie van al hetgeen voorafgaat is, dat verwerende partij haar beoordelingsvrijheid te ruim en buiten de grenzen van artikel 36*bis* van het rechtspositiedecreet heeft ingevuld.

Het middel is in de besproken mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 30 november 2011 van de raad van bestuur van de scholengroep 27 van het Gemeenschapsonderwijs om geen gunstig gevolg te geven aan de aanvraag van Bjorn Tanghe voor uitbreiding van zijn vaste benoeming in de vier uren Informatica van de betrekking nr. 2000068 aan het Da Vinci Atheneum.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 31 januari 2013, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest